

Γέρων δύστροπος καὶ δξύθυμος ἐνθ' ἄν.: Δὲ μ' ἄφηκε ὁ γεροστρίγλος ὁ βάρβα ζου νά 'ρθοῦ Κίτ. Μάν. Δὲ μ' ἀφίψ' αὐτὸς οὐ γεροστρίγλους νά πάου κι 'γὼ 'ς τοῦ παγύρ' (=πανήγυριν) "Ἀκρ. Πῆγι οὐ γιρόστριγγλους γιὰ ψάριμα 'ποῦ τὴν ἀγῆ Μύτικ. "Αἰντε, γερόστριγγλα, εὐτοῦ νά σέ κουλλάνη ἡ Παναγία (ἐκ παραμυθ.) Μανιάκ.

γεροσυμπέθερος ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γιρουν' βέθιρους Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. συμπεθερος.

Ὁ γέρων πατὴρ τῆς νύφης ἐν σχέσει πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ ἢ ὁ γέρων πατὴρ τοῦ γαμβροῦ ἐν σχέσει πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῆς νύμφης ἐνθ' ἄν.: Κάτσι, γιρουν' βέθιρι, νά μ' πῆς πῶς τὰ περνᾷς μὲ τ' νύφ' σου, τοῦ κουρίτ' ἀπ' σοῦ 'δουκα 'ς τοῦ γιό σ' Μύτικ.

γερόσωμος ἐπίθ. Πελοπν. (Γαργαλ. Καλάβρυτ. Μεσσην. κ.ά.) γεροσώματος Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γερος καὶ τοῦ οὐσ. σῶμα.

Εὐρωστος, ὑγιὴς ἐνθ' ἄν.: Οἶλα τὰ παιδιὰ τ'ς 'Αρετούλας ἦτανε γερόσωμα καὶ καλοφάγανα. Μὲ ψωμί κ' ἐλιές περνάγανε! Γαργαλ. Τὰ παιδιὰ τῆς πλούσιας ἦτανε ἀδύνατα καὶ τῆς φτωχιάς γερόσωμα Μεσσην. Συνών. γερόκορομο.

γεροσωροκούκκι τό, ἀμάρτ. γιρουνσουροκούκκι Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. σωροκούκκι.

Μεταφ., ὁ ἐσχατόγηρος: Γίψ' κι γιρουνσουροκούκκι τώρα! Τὰ γιρουνσουροκούκκια οἱ γονεοὶ μας.

γεροτακουνᾶς ὁ, ἀμάρτ. γεροντακουνᾶς Πελοπν. (Ξηροκ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τακουνᾶς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ντακουνᾶς.

Ὁ νεανιευόμενος γέρων: Κοντὰ κι ὁ γεροντακουνᾶς μὲ τὰ μικρά!

γεροταρνανᾶς ὁ, σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. ταρνανᾶς.

Γέρων μὲ ἀκμαίᾳς τὰς σωματικὰς δυνάμεις, νεανιευόμενος σύνθηθ.: Πῆγε καὶ φτοῦνος ὁ γεροταρνανᾶς ὁ Νικολῆς καὶ τὰ 'φκειασε μὲ τὴ ζωτοχήρα τὴν Πούλαινα Πελοπν. (Γαργαλ.)

γεροταφίζω Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἀμαρτ. ταφίζω.

Περιποιῶμαι, γηροκομῶ μέχρι τοῦ τάφου γέροντας, ἰδίως τοὺς γονεῖς μου.

γερότη ἡ, Παξ. Πελοπν. (Γαργαλ. Ἡλ. Κοντογόν. Μάν. Παιδεμέν. κ.ά.) γιριότ' "Ιμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γερός.

Γέρων σὺν ἡ, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἐδῶ 'ς τὰ βουνὰ ἔχουμ' οὕλοι μας γερότη Κοντογόν. Μ' ὁλους του τσοῦ κόπους ἔχει μιὰ γερότη! Παξ.

γεροτουρκαλᾶς ὁ, Γ. Βλαχογιάνν., Μεγάλ. χρόν., 90.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. Τουρκαλᾶς.

Γέρων Τουρκος, μὲ περιφρονητικὴν ἢ ὑβριστικὴν σημασίαν: Ὁ γεροτουρκαλᾶς μὲ τὴν πλατεῖα γενειάδα, ὀγδοηκοντάρης, μὲ τὸ σαρίκι του ἴσαμε ταψί, κάπνιζε τὸ ναργιλέ πνιγμένος 'ς τὸ ὄνειρό του.

γερότουρκος ὁ, Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ὀνόμ. Τουρκος.

Γέρων Τουρκος: Ἄσμ.

Τρεῖς Τουρκοί, τρεῖς γερότουρκοί καὶ τρεῖς καπεταναῖοι κ' οἱ τρεῖς τὸ Γιάννο κυνηγοῦν, τὸ Γιάννο κατατρέχουν.

γεροτούφεκο τό, ἐνιαχ. γεροτούφεκο Μύκ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τουφέκι.

Μεταφ., ὁ ἔνεκα γήρατος περιελθὼν εἰς παντελῆ ἀχρησίαν ὡς τὸ πεπαλαιωμένον ὄπλον, ὁ ἐσχατόγηρος.

γεροτράγαρος ὁ, ἐνιαχ. γιρουτράγαρους Θεσσ. (Τρίκερ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τράγαρος.

Μεγαλόσωμος καὶ μεγάλης ἡλικίας τράγος: "Ε, ρέ, 'ρας γιρουτράγαρους!

γερότραγος ὁ, ἐνιαχ. γιρότραγους Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. Πατιόπουλ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τράγος.

Ὁ μεγάλης ἡλικίας τράγος ἐνθ' ἄν.: Οὐ γιρότραγους δὲ 'φιλάει 'ς τοῦ κουπάδ' σου. Νὰ τ' σφάξ'ς ('φιλάει = ὠφελεῖ, χρησιμεύει) Μύτικ.

γεροτράγουλος ὁ, ἀμάρτ. γεροτράουλ-λος Κύπρ. (Καλοπαναγ. Κυθρ. Λευκωσ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πλάτσ. Πρόδρομ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τράγουλος.

Τράγος μεγάλης ἡλικίας ἐνθ' ἄν.: "Εν' νά πᾶ νά βοῶθῃσω τοὺς γεροτράουλ-λους Καλοπαναγ.

γεροτραχήλης ὁ, Πελοπν. (Δημητσάν.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. τραχήλης.

Μεταφ. ἐκ τοῦ ποιμενικοῦ βίου, γέρων ἐρωτύλος, ἔχων λευκὸν τὸν τράχηλον ὡς ὁ ὁμοιόχρωμος ποιμενικὸς κύων, ὁ τραχήλης: Ἄσμ.

"Α' χε θελήσω 'γὼ παντρεῖά, | γεροτραχήλη μασκαρᾶ, παντρεῖόμουνα 'ς τὴν πόλη, | ὅπου μὲ γυρεῖαν ὅλοι.

γερότρελλος ὁ, Λεξ. Γαζ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπίθ. τρελλός.

Γέρων κρονόληρος. Συνών. τρελλόγερος.

γεροτρεμουλιάρης ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Ποταμ. κ.ά.) γιρουτρεμι'λιάρ'ς Στερελλ. (Βαρετάδ. Καντήλ. Κουνουπίν. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπίθ. τρεμουλιάρης.

Γέρων ἀνὴρ μὲ προσβεβλημένον τὸ νευρικόν του σύστημα ἐνθ' ἄν.: Πῆγε ὁ γεροτρεμουλιάρης πρὸς νεροῦ του καὶ στροκλιάστητε (πρὸς νεροῦ του = νά οὐρήσῃ, στροκλιάστηκε = ἔπεσε κάτω, σωριάστηκε) Γαργαλ. Αὐτὰ χάλιβι οὐ γιρουτρεμι'λιάρ'ς, νά σὶ κάψ' νά χουρίσ'ς 'ποῦ τὴ γ'ναῖκα σ' (χάλιβι = ἐπεζήτει) Μύτικ.

γεροτρόφημα τό, ἀμάρτ. γεροθρόφημα Προπ. (Κύζ. Μηχαν.)

